

XXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom
paa Servitutter m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 23. Marts 1905.)

Det foreliggende Lovforslag er enslydende med det, Folketinget modtog fra Landstinget i Slutningen af forrige Samling (se Tillæg C. Sp. 1914). Lovforslagets Behandling blev da ikke tilendebragt, men der afgaves af Folketingsudvalget en Beretning, som findes i Tillæg A. Sp. 2767.

Udvalget erkender, at der kan være Grund til som af Landstinget vedtaget i de i Lovforslagets § 3 b. ommeldte Tilfælde i hvert Fald at indstævne Naboparcellernes Ejere, men mener, at man ikke bør indskrænke sig hertil, da Ejere af andre Parceller af Ejendommen kunne være ligesaa interesserede i Servitutens Bevaring. Man stiller derfor Ændringsforslag Nr. 1, der bringer Affattelsen nærmere til det af Folketinget i Fjor vedtagne. Det af Landstinget indsatte andet Stykke af § 8 kan Udvalget tiltræde med nogle mindre væsentlige Ændringer, der findes opført under Nr. 3—4.

Et *Mindretal* har derhos tiltraadt et i Fjor af to Medlemmer stillet Forslag, Ændringsforslaget under Nr. 2. Dette Forslag har til Formaal at værne om det

offentliges berettigede Interesser ved Gen-nemførelsen af nærværende Lovforslag.

Det er vor Opfattelse, at naar en Kreds af Ejendomme er belagt til Eksempel med Byggeservitutter, som ere stiftede uden Tidsbegrænsning, da er der skabt en Tilstand, hvis Opretholdelse kan have meget stor Interesse for den paagældende Kommune. De samme Hensyn, der begrunde Bygningslovgivningen, bør da gøres gældende til Begrænsning af Grundejernes Ret. Vi mene derfor, at der ikke bør gives de private Ejendomsbesiddere en Ret, de nu ikke have, til at faa tinglæste Servitutter fjernede fra deres Ejendomme, uden at Kommunens Interesser samtidig varetages. Dertil sigter vort Ændringsforslag, hvis Vedtagelse ikke berører selve Lovforslagets Formaal. Vi kunne i saa Henseende henvise til Justitsministerens Udtalelse i Landstinget om nærværende Lovforslag: „Hensigten er kun at faa saadanne Servitutter, som i Virkeligheden ikke eksistere, eller som ingen længere lægger nogen Vægt paa, ud af Pantebogen“. (Landstingets Forhandlinger 1903—04, Sp. 222).